

Nêênt, nie getekend, mor echte kopere plaetjies.

Wie wà bewaord het, die hè wat

Hebbe jullie dat nou ok wel-is: dà je wàt vingt i je aaige huis, mor wà je allang vergete was? Van de week beurde 't mijn weer is. Dà kopere dôôsie dà me al jaere hebbe, mor waer me niks mee doen, kwam 'k tege. Werschijnlijk wier 't as tebaksdôôsie gemaakt deur ome Wim die aareg goed kon koperslaon. 'k Draaide 't om en om. Hee, d'r zat wat in, mor wat? Jaah, kijk nou... d'r zatte acht rijwielplaetjies in. Nêênt, nie getekend of op foto's gezet, mor echte kopere plaetjies. We hadde ze al jaere in huis, mor 'k hà ze bepaold nò nooit goed bekeke. 't Was gewoon 'n soort van belasting.

Dat 'r belasting mos worre betaold, was nie êêns zô gek. Dà besting al in de tijd van de Egyptische farao's. In de Middêlêeuwe hadde wij in ons land ok al tolheffinge op wege en brugge. Ok wazze d'r al accijnze op de êêste levesbehoefte. De heffing was toe 33 percent. Vóór 1900 mosse de draogers van pruike ok extrao belasting betaole. Aanderande munte, embleme en penninge wiere, net as die plaetjies van toen, landelijk gemaakt.

Mijn opao van der Vlies hà zellef een rijwielwinkel in Wijk A. Hij hà wel-is verteld dat iederêên die een fiets had daer belasting

voor mos betaole. As bewijs mosse onze voorvaodere daerom tusse 1924 en 1941 een RWBplaetjie op de fiets hebbe. RWB was 't bewijs voor betaoling van de RijWielBelasting. Nieuwe plaetjies kregen een andere vurrem. Makkelijk voor de controleurs.

Trug naer die acht plaetjies van ons. Ze hen d'r aallemael twêê vollegende jaertalle duidelik opstaon. Op 't êêste staot in 'n haaleve cirkel RIJWIELBELASTING met daerin onder mekaar 1931 en 1932. De serie aaindigt met een grôôte W en 1940 en 1941 d'r onder. Dwars daer deur heen is in klaaine hōdletters gestant: J. DE WAARD A.245 SLIEDRECHT. Ah, dat hā 'k êêst hēemel nie gezien. Opgelost. We wisse nie van wie die rijwielplaetjies afkomstig wazze, mor 't staot 'r gewoon op. Dat is fijn! Ome Jasper! Ome Jasper de Waerd. Deur de klante en beweuners van Wijk A wier die Jas de Waerd genoemd. Mijn man, z'n êênigste omezeggertie, noemden 'm aaltijd Ome Japper. Wā fijn dà me nou wete van wie die rijwielplaetjies gewist zijn. Ome Japper had een kroienierswinkel. De boodschoppe wiere deur hum zellef netjies thuisbezurregd. Daerom had ie een grôôte mand voor op z'n fiets. U weet wel hee, op een fiets met een fietsplaetjie. Hè, een fietsplaetjie? 'k Had 't toch steeds over een rijwielplaetjie en de rijwielbelasting? Ja, dà klopt, mor in 1967 wier d'r pas voor 't êêst in de regeringspepiere geschreve over een fiets. Vendaer, hee!

Korrie Lissenburg